

Palmesøndag

Seks dage før påske kom Jesus til Betania, hvor Lazarus boede, han, som Jesus havde oprejst fra de døde. Der holdt de et festmåltid for Jesus; Martha sørgede for maden, og Lazarus var en af dem, der sad til bords sammen med ham.

Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie og salvede Jesu fødder og tørrede dem med sit hår; og huset fyldtes af duften fra den vellugtende olie. Judas Iskariot, en af Jesu disciple, han, som skulle forråde ham, sagde da: »Hvorfor er denne olie ikke blevet solgt for tre hundrede denarer og givet til de fattige?« Det sagde han ikke, fordi han brød sig om de fattige, men fordi han var en tyv; han var nemlig den, der stod for pengekassen, og han stak noget til side af det, der blev lagt i den. Da sagde Jesus: »Lad hende være, så hun kan gemme den til den dag, jeg begraves. De fattige har I jo altid hos jer, men mig har I ikke altid.«

Den store skare af jøder fik nu at vide, at Jesus var der; og de kom derud ikke alene på grund af ham, men også for at se Lazarus, som han havde oprejst fra de døde. Men ypperstepræsterne besluttede også at slå Lazarus ihjel, for på grund af ham gik mange jøder hen og troede på Jesus.

Næste dag hørte den store folkeskare, som var kommet til festen, at Jesus var på vej til Jerusalem. De tog da palmegrene og gik ham i møde, og de råbte:

'Hosianna!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn,

Israels konge!'

Jesus fik fat på et ungt æsel og satte sig på det, sådan som der står skrevet:

'Frygt ikke, Zions datter!

Se, din konge kommer,

ridende på et æsels føl.'

Det forstod hans disciple ikke straks; men da Jesus var herliggjort, kom de i tanker om, at dette var skrevet om ham, og at det var det, man havde gjort med ham.

Joh 12,1-16

Salvet til konge og til døden

MOGENS G JENSEN

Tanken

En kvinde, der ødsler en kostbar parfume væk og hengiver sig til sine følelser. Og mænd, der helst vil være rationalistiske, økonomiske og fornuftige. Nej, verden har på mange måder ikke ændret sig ret meget de sidste 2000 år. Både Mattæus, Markus og Johannes er enige om, at salvningen foregår i Betania. De to første siger, at salvningen foregår i Simon den spedalskes hus, men Johannes stadfæster begivenheden til at finde sted hos Lazarus i Martha og Marias hjem. Johannes er den eneste, der sætter navn på kvinden, der salver Jesus, nemlig Maria. Hos de to andre er det en anonym kvinde.

Troen

Seks dage før påske kommer Jesus til Betania, til det hus i den by, hvor han kort forinden havde gjort Lazarus levende igen. Rollerne er de samme. Martha sørger for maden, mens Maria igen prioriterer Jesus, denne gang ved at salve hans fødder og tørre dem i sit hår. Det er ganske usædvanligt, da man normalt ikke salvede fødderne på en levende person. Det gjorde man kun ved forberedelserne af en død til en begravelse. Samtidig salvede man også konger, som en hyldest. Jesus rider altså ind i Jerusalem både som en salvet konge og som en dødsdømt.

Maria ønsker at ære Jesus og vise ham den tillidsfulde hengivenhed at bruge en dyr salve, som måske var tænkt til at skulle bruges ved hendes bryllup, hvor en brud skal salves. Denne kostbare salve anvender hun nu på Jesus. Ved det forrige besøg valgte Maria at sidde ved Jesu fødder og lytte til hans undervisning. Hun valgte den gode del. Og igen ser vi, at Marias prioritering er anderledes end Marthas. Igen prioriterer hun Jesus. Han er den vigtigste person for hende, og intet er for godt at bruge på ham.

Flere steder i Ny Testamente fremgår det, at vi tjener Gud ved at elske vores næste. Men at gøre godt imod disse mine mindste (Matt. 25,31-46) er ikke den eneste måde at tjene Gud på. Også Marias måde at udtrykke hengivenhed og tro og tilbedelse på hører med til ægte tilbedelse. Midt i denne situation, hvor nogle er stimlet sammen for at møde det omvandrede mirakel, Lazarus, mens andre af de tilstedeværende planlægger at slå Lazarus ihjel – midt i denne brogede og sammensatte forsamling, ser Jesus Marias hengivenhed og en ægte tro ytre sig.

Den diametrale modsætning til Marias tro og hengivenhed finder vi i Judas' snusfornuft og økonomiske kalkuler. Hans forargelse står i skærende kontrast til Marias generøsitet. Som evangelisten Johannes påpeger, så var det ikke af omsorg for de fattige, at Judas var forarget, men han var en tyv, som stjal af disciplenes

fælleskasse. Jesus vidste godt, hvad Judas' motiv var til at bebrejde Maria. Alligevel fyrede han ikke Judas. Judas fik endnu en tid til at omvende sig og angre.

Hvor er det godt, at der også i dag findes Maria-kristne. Kristne, der tør være ødsle med de gaver, Gud har givet os. Maria-kristne, som viser os andet end snusfornuftige beregninger, når det gælder tilbedelsen af Jesus. Intet er for godt til at blive spenderet på kongen, der rider ind i Jerusalem.

En har sagt, at Jesus rider ind i Jerusalem som en konge inkognito. Altså en ukendt konge. Maria har genkendt kongen i Jesus, da hun salver ham. Hendes salvning af ham viser, at hun har forstået, hvem han er, og at han skal dø. Det er nok mere end de tusindvis af pilgrimme, der hylder Jesus med palmegrene og hyldestråb, gør. De så nok mere en mulighed for at gøre oprør mod den romerske besættelsesmagt. Zakarias' profetord om en sagtmodig konge, der kommer ridende på et æsel, har vakt nationalistiske drømme i folkeskaren om en sejrrig konge, der kunne befri landet. Men hvor er den sejrrige konge, som skal tilintetgøre folkets fjender? Jo, han kommer såmænd ridende på et æsels føl. Og se, han sidder med bøjet hoved og græder. Græder over den by, han er ved at ride ind i, græder over, at de ikke har kendt deres besøgstid.

Det er tydeligvis ikke et statskup, der foregår. Pontius Pilatus skal ikke smides ud af Antoniaborgen endnu. Nej, denne konge kommer med fred og ikke med sværd. Han kommer med den fred, som overgår al forstand. Den fred, som er fred med Gud. Den fred, som Jesus vandt til os ved sin død på korset og ved sin opstandelse. Og som Jesu efterfølgere er vi også sat til at bringe fred og stifte fred. Ikke mellem mennesker og Gud. Her kan vi ikke gøre andet end henvise til kongen på æslet. Men fred mellem mennesker. Og der er nok at tage fat på. Fred mellem palæstinensere og israelere i Gaza. Fred i menigheden, hvor grupperinger bekriger og mistænkeliggør hinanden. Og fred i familier, hvor man trues af disharmoni og opbrud. Vi er sendt til verden for at stifte fred mellem mennesker og på den måde være et vidnesbyrd om ham, som red ind i Jerusalem på et æsel for at stifte fred mellem mennesker og Gud.

Udfordringen

Bruger du også dine mest dyrebare ejendele til at prise Gud med?